

Maffiamaatje

Elke (mis)stap van Bram Moszkowicz beheerst het nieuws. Hij is ontegenzeggelijk mediageniek. Veel meer dan bed, bad en brood heeft hij niet meer, maar wel een dot honing aan de kont. En die sleept hij overal mee naartoe. Ook naar zijn presentatie als kersverse politicus, ondersteund door *That's life* van Frank Sinatra, dat heel toepasselijk gaat over de edele kunst van hard vallen en weer opstaan.

Bij een splinternieuwe lijsttrekker past een splinterpartij, moet Moszkowicz gedacht hebben, want het lot is gevallen op het nauwelijks met het blote oog waarneembare Voor Nederland. Treffende naam wel. Want je kunt ook tégen Nederland zijn, maar dat werkt niet. De Tegenpartij van Jacobse en Van Es heeft het ondanks heldere standpunten als 'geen gezeik, iedereen rijk' ook niet gered.

Moszkowicz wil Nederland veiliger maken. Vooral de veiligheid van zijn kinderen gaat hem aan het hart. Dat lijkt een betrekkelijk nieuw inzicht. Althans, tot een paar jaar geleden had de veiligheid van de kinderen minder prioriteit. Toen koos Moszkowicz ervoor om privé een tikkie te gezellig te doen met types die je niet per se in de buurt van je kinderen wilt hebben.

Het verkeren in een bedenkelijk circuit was de reden dat Jort Kelder hem destijds maffiamaatje noemde. Dat mag Kelder niet meer na een uitspraak van het hof, zo memoreerde Moszkowicz vorige week nog bij *Pauw* met enige triomf. Maar wat hij er niet bij vertelde, is dat Kelder van datzelfde hof wél mag zeggen dat Moszkowicz een 'beroepsleugenaar' is, die 'zwart (afpersings)geld heeft aangenomen' en 'vriendschappelijke banden heeft met criminelen'. Dat alles – zo oordeelde het hof – vond 'voldoende steun in het beschikbare feitenmateriaal'. Ofwel, die aantijgingen van Kelder destijds waren zo gek nog niet.

En toen was nog niet eens bekend dat Moszkowicz zich voor een paar miljoen aan de fiscus heeft vertild en dat hij het predicaat 'advocaat' zodanig heeft bezoedeld, dat de tuchtrechter het verstandiger vond hem niet langer onder die titel te laten huishouden.

Met zoveel aan je fiets hangen toch de politiek in. Zo haalt splinter de volgende winter.

Sander Dikhoff
Media-advocaat